

Intim fortælling om tre kvinder

Kaiser er en fremragende roman om en familie, der nok bærer et storslået navn, men som har svært ved at håndtere de store følelser, den sande forklaring og det tunge savn.

Onsdag den 14. maj, 2008

"Kaiser" er Henriette E. Møllers anden bog, og den foregår i udkanten af personkredsen fra forfatterens første bog, "Jelne".

Vi møder tre generationer af kvinder, som er samlet omkring Albert Kaisers dødsleje. I det lille værelse er Ebba, hans kone, Agnete, deres datter, og Ida, deres barnebarn. Mens de våger over den døende ser vi i tilbageblik deres respektive livshistorier.

Først møder vi nygifte Ebba. Det er under krigen, det unge par har ikke fået børn endnu, og deres holdning til krigen er helt forskellig.

Albert kommer længere og længere ind i modstandsbevægelsens arbejde, mens Ebba drages mod en gådefuld tysk officer på den tyskvenlige restaurant, hvor hun arbejder.

Ingen af delene forbliver uskyldigt; Albert er snart med til sabotageaktioner, mens Ebba næsten hver aften går med sin tyske officer op på restaurantens første sal, hvor soveværelset befinder sig. I 1944 kommer Agnete til verden. Om hun nu også er Alberts datter finder vi aldrig ud af, men vi har vores

tvivl. Hun er et rastløst barn, som aldrig føler sig rigtig elsket af sin far - med god grund, føler læseren.

Hun bliver sygeplejerske, arbejder rundt omkring i verdens fattigste lande og møder en tysk mand. Fortiden gentager sig afgjort her; hun får datteren Ida med sin tysker, selv om han er gift og ikke vil forlade sin kone. Gennem de næste tredive år er hun skiftevis i Danmark og i Berlin, mens datteren Ida overlades til sine bedsteforældre.

Dårlige forhold

Ida er omkring de 30, da vi møder hende. Hun er ved at forlade sin kæreste, kan ikke finde ud af at skrive sit speciale færdigt og har ikke noget specielt godt forhold til sin mor.

Det med det dårlige forhold generationerne imellem er kendetegnende for kvinderne i familien Kaiser. I løbet af Alberts dødsnat får vi ridset deres baggrundshistorie op, og i tiden efter hans død forsøger de at komme lidt nærmere på hinanden. Her er ingen rørstrømske genforeninger eller storslåede happy endings, men muligheden for forsoning ligger alligevel i bogens slutning.

Henriette E . Møller fortæller roligt og afdæmpet historien om de tre kvinder. Hendes sprog er smukt og levende, og det tegner personerne helt skarpt op i den intime fortælling.

Forfatteren fortsætter alle de gode takter fra debutbogen, og hun er ved at blive en af de stemmer i dansk litteratur, som man lægger mærke til.